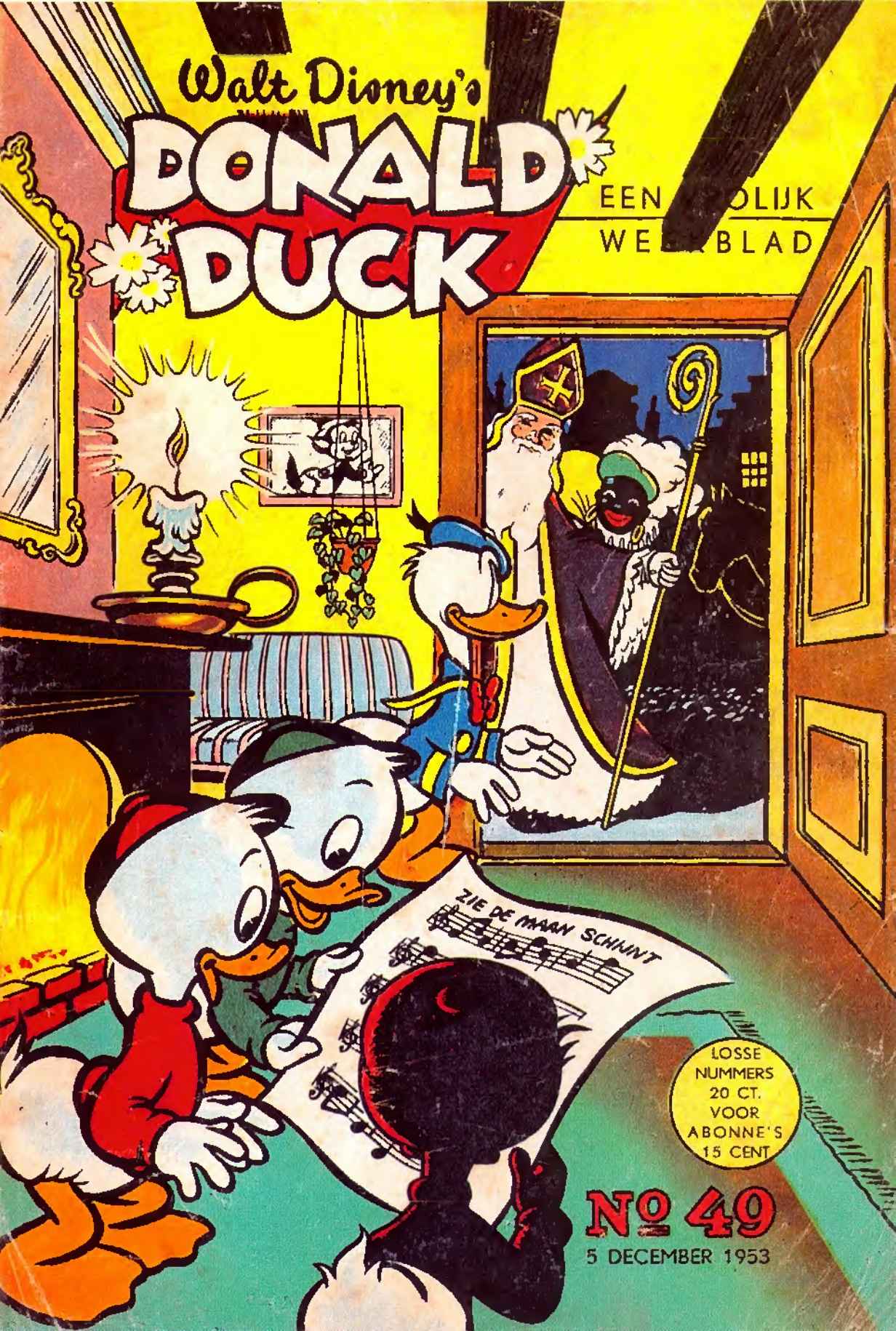
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN [illegible]OLIJK
WE[illegible]BLAD
ZIE DE MAAN SCHIJNT
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
Nº 49
5 DECEMBER 1953

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

DE GROTE BOZE WOLF was klaar met zijn verlanglijstje voor Sinterklaas en met sierlijke letters schreef hij eronder: Wolf. Toen las hij nog even na wat hij geschreven had om te zien of hij geen taalfouten had gemaakt. Neen, het stond er goed: „Beste Sinterklaas, ik heb maar één wens en U zou mij reuze veel plezier doen, door die te vervullen. Al jaren ben ik bezig jacht te maken op de Biggetjes, maar ik kan ze maar niet vangen. Toe, Sinterklaas, geef mij als cadeautje één Biggetje. Dank U wel, goedheiltg man. Hoogachtend, Wolf".

De Boze Wolf deed een enveloppe om de brief, schreef er het adres van Sinterklaas in Spanje op en zei toen tegen zijn zoontje: „Vooruit Wolfje, ga even een postzegel lenen bij buurman en doe deze brief dan op de bus". Gehoorzaam als altijd ging Wolfje op weg, maar buurman wilde geen postzegel geven, want hij wist dat de Grote Boze Wolf nooit iets terug gaf als hij wat leende.

Even later stond Wolfje weer op straat. Hij wist niet wat hij moest doen. Op dat ogenblik kwam juist Biggetje Knor voorbij en die vroeg: „Wel, Wolfje, wat sta je daar treurig te kijken?" Wolfje vertetde, dat hij een brief van zijn vader op de bus moest doen, maar dat hij geen postzegel had. „O, geef die brief maar aan mij," zei Knor, „wij hebben thuis postzegels genoeg."

Knor nam de brief mee, maar omdat hij wist wie hem had geschreven, was hij nieuwsgierig wat er in stond. En toen hij thuis was gekomen, maakte hij de brief, samen met Knir en Knar, open.. Een paar dagen later kreeg de Boze Wolf antwoord op zijn brief.

„Brave Boze Wolf," las hij, „Ik heb je verlanglijstje gekregen en ik vind, dat ik jou maar eens een plezier moet doen. Kom morgenavond naar de grote, oude eikenboom in het bos en ik zal zorgen dat je dan een van de Biggetjes krijgt. De groeten van je liefhebbende Sinterklaas."

De Grote Boze Wolf was nog nooit zo blij geweest als toen hij die brief las. Eindelijk zou hij dus een van de Biggetjes te pakken krijgen!

De volgende avond ging hij naar het bos en precies op tijd kwam hij bij de grote, oude eikenboom aan. Hij ging op zijn gemak tegen de stam zitten, maar toen gebeurde het. Opeens kreeg hij een geweldige massa water op zijn hoofd uitgestort. Het leek wel een zondvloed. Hij schrok zó, dat hij schreeuwend naar huis holde. Weten jullie wat er gebeurd was? De Biggetjes hadden de brief aan de Boze Wolf geschreven en daarbij net gedaan alsof hij van Sinterklaas afkomstig was. De volgende dag hadden zij een grote ton met water in de eikenboom gehesen en er een lang touw aan vastgemaakt. Toen nu de Boze Wolf bij de boom kwam, trokken de Biggetjes met alle kracht aan het touw en de ton kieperde om, zodat het water op de Grote Boze Wolf neerkwam....

Zlezo, nu is dit verhaaltje uit. Ik vond het niet moeilijk om het te bedenken, want jullie weten, dat ik heel veel verhalen vertel. Maar weten jullie waarom ik juist dit verhaaltje verteld heb? Om jullie te laten zien, dat Ik met mijn verhalen altijd een bedoeling heb. In de verhalen van „Donald Duck" kunnen jullie merken, dat ondeugd altijd wordt gestraft en dat het goede wordt beloond.

Mijn verhalen zijn altijd plezierig om te lezen, want „Donald Duck" is immers een vrolijk weekblad. Maar jullie kunt er óók iets van leren en het leuke is eigenlijk, dat dit dikwijls gebeurt zonder dat jullie het zelf in de gaten hebben. Zie je, daar heb Ik plezier In!

DONALD

OOM DONALDS ★ BRIEVENBUS ★

Dag, Sinterklaasje, dag, dag..! Ja, hoor, Sint Nicolaas is weer in het land en de heerlijkste tijd van het jaar is aangebroken! Zijn jullie ook zo blij en voelen jullie je ook zo opgewonden? Ik zou mijn schoen wel willen zetten, maar ik denk, dat Sint Nicolaas mij daar te oud voor vindt! Nou, dan doen jullie het maar, kinderen! En — vergeet je in alle drukte niet om oom Donald ook eens te schrijven? Het adres is: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

TRIENTJE KASTELEYN, ROTTERDAM: Je moet even wennen, Trientje, dat is alles! Het is een heel verschil of je in de grote stad woont of in een klein dorp! Nog maar even geduld, je zult zien, dat het over een paar weken beter gaat! Dag Trientje!

GUUS VAN HASSELT, HENGELO: Je moet hout eerst even afschuren, voor je het gaat verven. Dan wordt het mool glad en dan komen er geen bobbeltjes in de verf. Als je de verf mooi helder wilt houden, moet je het geheel later overlakken!

THECLA MUURDONK, EINDHOVEN: Jouw stad is vooral bekend om de grote Philips-fabrieken. Philips levert electrische gebruiksvoorwerpen aan de hele wereld. Eindhoven is wat je noemt 'n „groeiende" stad!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

De uitkomst van de optelsom en de beginletters van de voorwerpen, dieren enz., die deze acht tekeningen voorstellen, vormen tezamen de datum van een dag, waar iedereen heel verlangend naar uitziet. Natuurlijk moet je de tekeningetjes nog wel even in de goede volgorde zetten. Schrijf de datum, die hier bedoeld wordt, op een briefkaart en zend deze voor 10 December aan: „Donatd Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de briefkaart moet staan: Prijsvraag nr. 49. Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes 20 Brownie, Model E, winkelwaarde f 28,-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50; derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars van de prijsvraag in nr. 43: Eerste prijs, een fototoestel: P. van Veenendaal, **OSS.** Tweede prijs, een vulpen: Anneke Mansholt, **Winsum.** Derde t/m tiende prijs, een vulpotlood: Hans Puik, **Vlaardingen;** L. Ras, **Zwolte;** Winifred Mooy, **Zaandam;** Adr. le Duc, **Middetburg;** Fay van Haersolte, **Zeist;** Jenny Kostwinder, **Alkmaar;** Wieke Bär, **Roermond;** Viola v. d. Sluis, **Den Haag.** De oplossing van de prijsvraag in nr. 47 tutdt: **Doorn, Montfoort, Houten, Putten, Papekop.**

BERTJE TERMEULEN, GRONINGEN: Wat leuk, Bertje, dat jij oom Donald een briefje geschreven hebt! Lees je ons blad helemaal alleen of helpt Mama je nog? tk vind jou al een knappe jongen, Bertje! Schrijf je me nog eens 'n keertje?

Vervolg op pag. 11

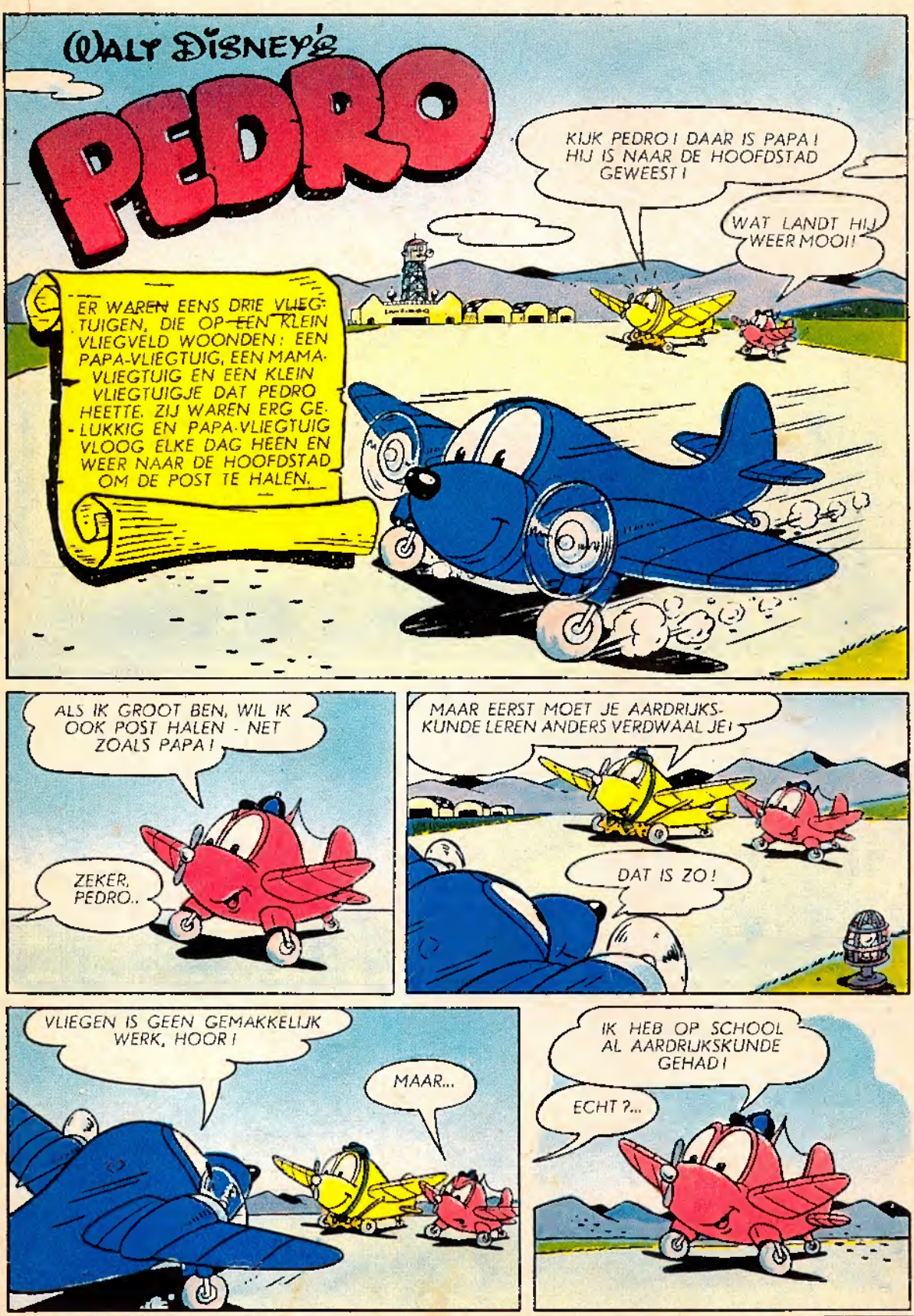

Vervolg blz. 6

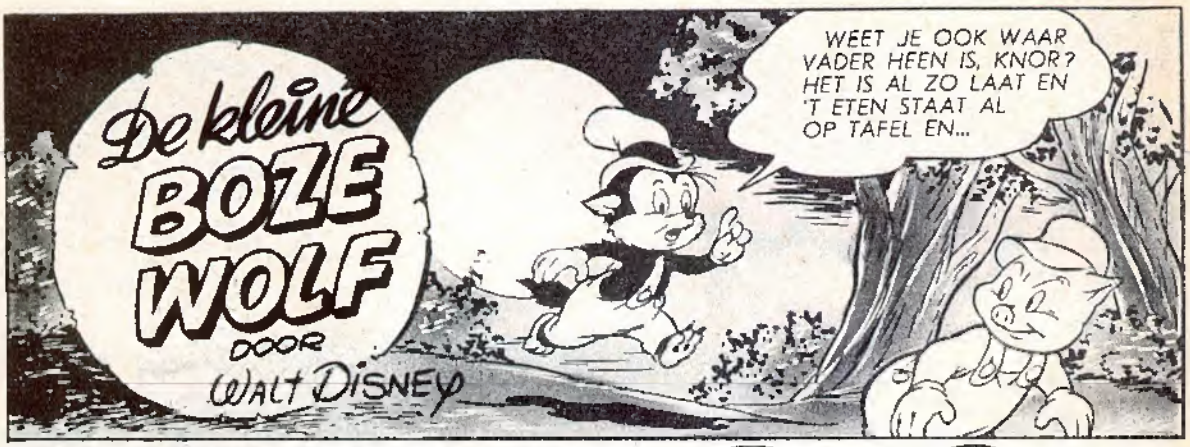
De kleine
BOZE
WOLF
DOOR
Walt DISNEY
WEET JE OOK WAAR VADER HEEN IS, KNOR? HET IS AL ZO LAAT EN 'T ETEN STAAT AL OP TAFEL EN...

IK ZAG HEM 'N HALF UURTJE GELEDEN ACHTER HET KIPPENHOK VAN MENEER BEER!
WAT?? BIJ HET KIPPENHOK?

NEE! NEE!
BANG!
BANG!
BANG!

JE HEBT GELIJK! ZE HEBBEN HEM AL TE PAKKEN!
BANG!

IK HOOP, DAT MENEER BEER HEM NIET DOOD-SCHIET!
BANG!

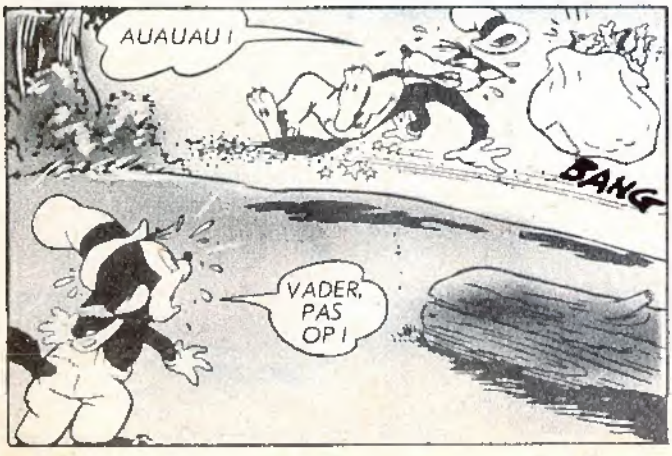
AUAUAU!
BANG
VADER, PAS OP!

KOM MEE, ZOON! JE GAAT DE VER-KEERDE KANT UIT!

Vervolg blz. 8

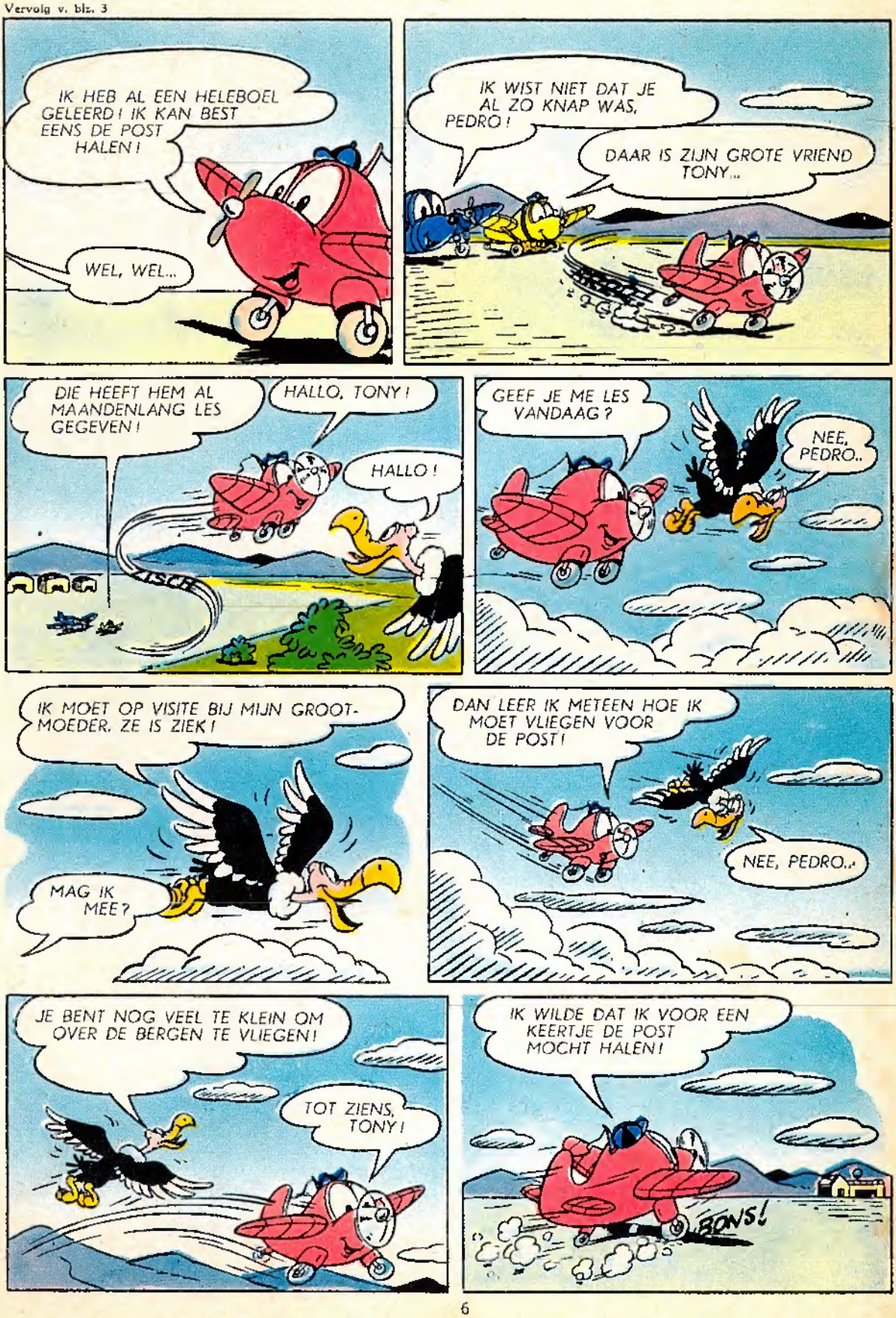
IK HEB AL EEN HELEBOEL GELEERD! IK KAN BEST EENS DE POST HALEN!
WEL, WEL...
IK WIST NIET DAT JE AL ZO KNAP WAS, PEDRO!
DAAR IS ZIJN GROTE VRIEND TONY...
DIE HEEFT HEM AL MAANDENLANG LES GEGEVEN!
HALLO, TONY!
HALLO!
GEEF JE ME LES VANDAAG?
NEE, PEDRO..
IK MOET OP VISITE BIJ MIJN GROOT-MOEDER. ZE IS ZIEK!
MAG IK MEE?
DAN LEER IK METEEN HOE IK MOET VLIEGEN VOOR DE POST!
NEE, PEDRO..
JE BENT NOG VEEL TE KLEIN OM OVER DE BERGEN TE VLIEGEN!
TOT ZIENS, TONY!
IK WILDE DAT IK VOOR EEN KEERTJE DE POST MOCHT HALEN!
BONS!

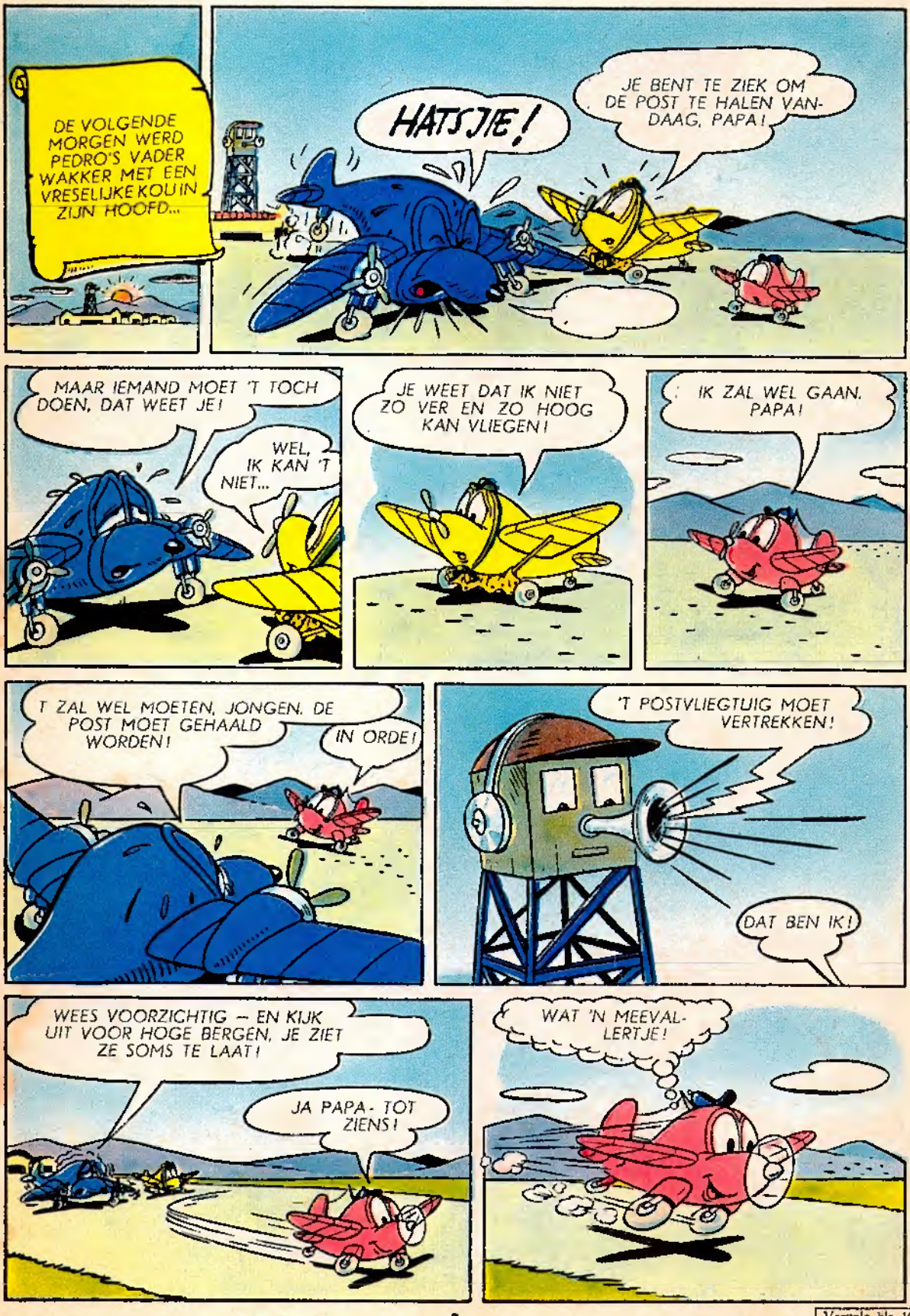

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

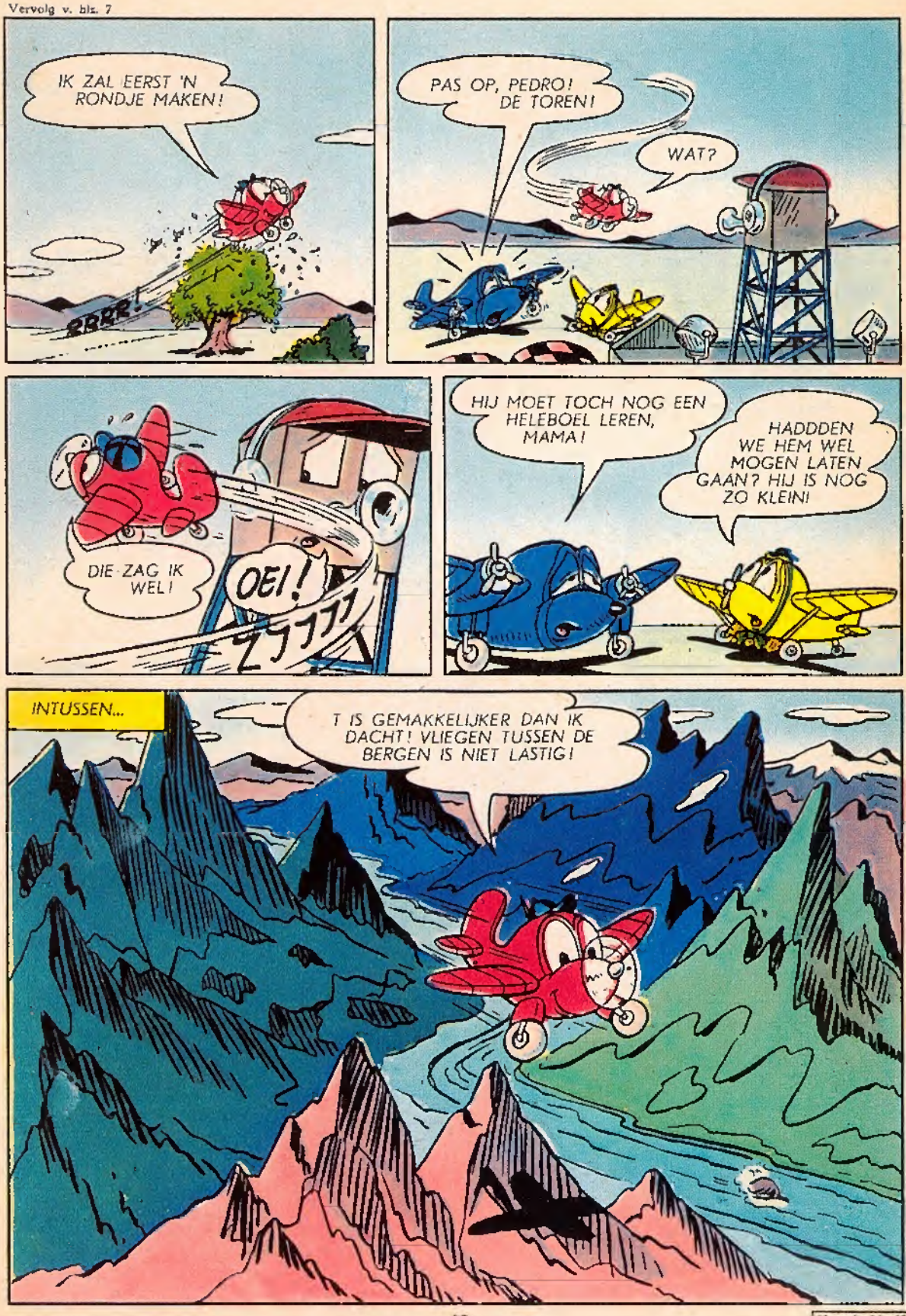

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN

PAUKE MEIJERS

Paul Meijers (in Nijmegen wordt hij door iedereen Pauke genoemd), behoort tot het kleine groepje voetballers, dat heel snel carrière maakt. Jullie weet, dat sommige sportfiguren pas na jarenlange training en tal van opoffertngen hun doel bereiken. Dit zijn attijd beste sportmannen, omdat zij karakter tonen en over een ijzeren wil beschikken. Sommige anderen schijnt alles zo maar toe te waaien. Dat is de groep waarvan een bekende sportjournaltst eens gezegd heeft: „Wat groot is, groeit snel". Hiertoe mag Pauke Meijers gerekend worden.

De kleine man — hij is geen centimeter groter dan Pietje van der Kuil — is pas 19 jaar, maar vijf jaar lang praat men tn Nijmegen at over dat wonderlijke manneke. Met zijn rappe beentjes maakte hij in de junioren van de Nijmeegse club N.E.C. al zoveel rare wendinkjes, dat de kenners van de voetbalsport toen reeds zeiden: „Dat Pauke zal het ver schoppen". Zij hebben gelijk gekregen. In het eerste seizoen, dat Pauke in N.E.C. 1 speelde werd hij al gekozen in het Oostetijk elftal, in het Nederlands jeugdteam en in verschillende Bondsploegen. Nauwelijks was het tweede seizoen in de eerste klasse begonnen of Pauke kreeg de uttnodiging voor het Nederlands elftal. In de wedstrijd tegen Noorwegen, in September, maakte hij zijn debuut tn Oslo op de Itnksbuitenplaats. Een beetje vreemd was dit wel, want Meijers speelt bij zijn club altijd op een der binnenplaatsen.

Pauke Meijers, die als jongste bedlende werkzaam is bij de dienst van Sociale Zaken in Nijmegen, heeft het voetballen van zijn vader geleerd. Dte heeft vroeger 14 jaar lang tn het eerste elftal van N.E.C. gespeeld. Hij was ook niet groot en zijn supporters noemden hem dan ook prompt „Den Erwt". Ook oom Frans was vroeger 'n flinke kracht van N.E.C. en diens zoon Frans juntor — een neef van Pauke dus — speetde tot kort na de oortog nog bij N.E.C. Een echte voetbalfamttie! Vader Meijers ls natuurlijk erg trots op zijn zoon; hij vtndt het dan ook reuze fijn, dat Pauke hem met het oranje-shirt gektopt heeft.

VERVOLG OOM DONALDS BRIEVENBUS

RIEK HEGGELAAR, HAARLEM: De grote bloemententoonstellingen komen ieder jaar weer en je zult ze het volgend voorjaar zeker kunnen bezoeken. Het was wel jammer, dat je dlt jaar ziek was, maar.... 't was nlet de laatste keer! Daar kon je je mee troosten, hè Riek?

HENK VLINDER, GOUDA: Zorg maar goed voor je boekenkast, jongen, en wees er vooral zulnig op. Boeken vormen zo'n kostbaar bezit en je kunt later vast nog heel veel plezier van ze hebben. Ik wed, dat veel jongens jaloers zulten zijn op dit cadeau.

JUDITH CREMERS, KAMPEN: Ha, ha, jij wtlt oom Donald even voor de gek houden! In de hutspot vind ik gewone uien heel wat lekkerder dan Kamper uien. Want ik weet best, dat Kamper uien een andere naam is voor „grapjes". En met grapjes maak je de hutspot ntet smakelijk!

EEN HANGER VOOR ONS VROLIJKE WEEKBLAD

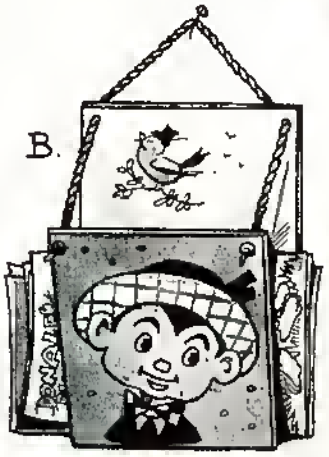

Voor deze tijdschriftenhanger koop je een vel etalagekarton in 'n kleur, die mool bij het behang van de huiskamer of het behang van je etgen kamertje komt. Etalagekarton, dat ntet duur is, kun je in diverse kleuren in een winkel van tekenmaterialen kopen.

Van het karton knip je een strook van 50 cm lang en 18 cm breed, zie tekening A. Op tekening B kun je zien, hoe deze strook op de stippellijn dubbel gevouwen wordt. Je knipt de plaatjes van een paar moote prentbriefkaarten uit en plakt die op de voorkant van deze tijdschriften-bewaarplaats. Door de gaatjes, die je met een stopnaald of een speciale gaatjestang aan beide zijden van de boven- en onderkant van de strook geknipt hebt, haal je een kleurig koordje, dat je van te voren van een stevig knoopje voorziet.

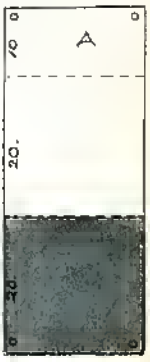

Het is een prachtig plaatsje om je „Donald Ducks" te bewaren.

SINTERKLAAS-AVOND

Sinterklaasje, luister eens,
Ik wilde u wat vragen,
voor u weer met handen vol
cadeautjes aan komt dragen!

Ik heb van 't jaar zovéél gevraagd,
maar 'k ben at gauw tevreden!
Goolt u dan wat van mijn cadeau's
bij Rietje naar beneden?

Want Rietje's moeder is zo ziek,
haar vader heeft geen centjes....
en dan heeft ze nog broertjes ook:
drie leuke, kleine ventjes!

En Rietje's huis is maar zo klein,
't staat in een donker straatje,
u had het nóóit gevonden, Stnt,
zo'n ptepkletn pijpelaatje!

Nou, als zij mijn cadeautjes krijgt,
ls álle leed geleden!
Dan ben tk dit jaar, tleve Slnt,
wàt graag met niets tevreden!

EVEN NADENKEN

Hier volgen drie vragen, waarvan je moet proberen het antwoord te vinden: 1. Hoe spreek je dit getal uit: 7.000.000.000.000? 2. Wat is een nachtmerrie? 3. Wat is een signalement?

TOE ZOON VA

TOEN de arme Kleine Toemai de liefkozende aanraking van Kala Nags slurf op zijn pijnlijke rug voelde, leek het wel, of het meteen zo'n pijn niet meer deed. „O, ben jij dat, Kala Nag," lachte Toemai door zijn tranen heen. „Ik wist wel, dat jij me niet in de steek zou laten. Maar.... o!" Verschrikt sprong Kleine Toemai overeind. „Jij moet direct terug!" riep hij uit. „Jij hoort immers bij Singha. Die zal je missen, want de zon gaat al onder en alle olifanten keren terug naar de Keddah. Gauw, Kala Nag. Naar Singha. Anders krijgt Kleine Toemai weer slaag. Gauw. Toe dan, toe dan."

Kala Nag scheen er niets van te begrijpen. Moest Kleine Toemai dan niets meer van zijn grote vriend hebben? Maar de jongen hield maar aan: „Toe dan! Ga naar Singha, Kala Nag. Later zal IK op je passen!"

De kolossale olifant keerde langzaam zijn log lichaam om en, op 'n drafje verdween hij in het donkere oerwoud, naar Singha.

Onmiddellijk begon Kleine Toemai nu de jonge olifanten uit de rivier bijeen te drijven. Dit was tenminste nog 'n plezierig werkje. Met zijn luid „Arré!" dreef hij de dieren bijeen en liet ze het smalle pad op gaan. Ja, dit was hun laatste „vrije" dag geweest. De volgende dag zou de Grote Jacht beginnen: De Keddah was klaar.

Toemai zag de enorme omheining, waar binnen echter toch nog de meeste bomen waren blijven staan. Dit was, om later de binnen gedreven wilde olifanten niet al te bang te maken van zo'n vreemde, open ruimte. De omheining was sterk afgesloten. Een sterke rij bomen — met kleine ruimten er tussen — vormde een twee tot drie meter hoge afsluiting. Maar eerst moest de kudde opgespoord worden. „Weten ze al, waar ze zitten?" vroeg Toemai aan een man uit een vreemd dorp. — „Nee, niet precies," antwoordde die. „Drie dagen geleden hebben we ze nog gezien. Maar 't lijkt wel, of ze onraad geroken hebben. Het zal wel enkele dagen duren, voor we ze weer opgespoord hebben."

„Mocht ik maar mee," klaagde Kleine Toemai. „Ik zou ze wel vinden." De vreemde man keek verbaasd naar hem, haalde zijn schouders op en ging lachend heen.

„Kleine Toemai!" riep de schelle stem van Singha plotseling. Snel liep Toemai op dat geluid af. Hij voelde de rotansingen nog op zijn rug! Singha stond naast zijn vader en Kala Nag. „Ja, vader," riep hij. „Daar is die vlieg. Wilt u hem nu naar het dorp terug laten brengen? Ik heb niets dan last van hem. Vanmiddag was hij weer met een jonge olifant in de rivier aan het spelen. Bijna was 't dier verdronken. En ik geloof vast, dat hij Kala Nag ook weer naar zich toegelokt heeft, want daarnet kon ik die eigenwijze olifant weer nergens vinden."

„Ik speelde niet met de jonge olifant!" riep Kleine Toemai fel. „Ik heb hem juist uit de stroom gered. En Kala Nag is vanzelf gekomen, omdat hij van me houdt!"

„O, zie je wel!" riep Singha met stralende ogen. „Zie je wel, dat Kala Nag weer bij hem geweest is, vader?"

Machua Appa vond, dat Kleine Toemai terug moest naar het dorp. De jacht zou veel te gevaarlijk voor hem zijn. Daarom besloot Singha's vader zelf, de jongen een heel eind terug te brengen. Hij nam Kleine Toemai vóór op zijn olifant en verliet de Keddah. „Je bezorgt me heel wat last," bromde Machua Appa. „Ik zal je terug brengen tot vlak bij het dorp en dan moet ik zien, voor middernacht weer bij de troep te komen. Het is niet gezellig, 's nachts in het oerwoud te zijn, vriendje. En dat heb ik aan jou te danken. Ik denk dat ik me maar eens beklagen zal bij Sahib Petersen...." Zo mopperde Machua Appa door, tot ze vlak bij het dorp waren. „En hier vind je het zelf wel," bromde

EMAI

N HET OERWOUD

Singha's vader. Hij zette Kleine Toemal op de grond en keerde snel terug. Kleine Toemal liep langzaam naar de tent van zijn vader. Grote Toemai was heel ziek. Hij wist niet eens, dat zijn zoon teruggekeerd was. Met de kin op de handen en de ellebogen op de opgetrokken knieën, zat Kleine Toemal in het maanlicht te dromen. Af en toe kwam zijn moeder naar bulten.

„Toemal," fluisterde de goedhartige Messua, „zou je niet gaan slapen?" — „Kunt u nu slapen, moeder?" vroeg Kleine Toemal. „Nee jongen. Moeder kan niet slapen. Ik heb zorg over vader."

„En ik kan niet slapen, moeder, omdat ik zorg heb over Kala Nag. Hoor eens, moeder, ik ga terug." Meteen stond hij op. „Nee, nee, je mag niet het oerwoud in gaan, Kleine Toemai," zei Messua verschrikt. Maar ze gaf meteen maar alle moeite op. Ze zag heel goed, dat hij niet bulten Kala Nag kon. Ze schudde verdrietig en bezorgd het hoofd, terwijl ze haar jongen nakeek. Zo draafde Kleine Toemal voor de tweede maal het dorp uit, het oerwoud tegemoet,

Het lukte hem heel goed, de weg naar de Keddah terug te vinden. Eerst werd hij daarbij geholpen door de scherpe geur van brandend hout, even later zag hij het schijnsel van de kampvuren.

En toen hij vlak bij het kamp gekomen was, klom hij in een boom. Hij maakte het zich zo gemakkelijk mogelijk en viel in een lichte slaap....

Nog maar nauwelijks was de dag aangebroken, of het rumoer in het kamp brak volop los. Kleine Toemal werd wakker, maar hij hield zich voorlopig nog verborgen. Toen de mannen beneden hem opgestaan waren en hun olifanten in volgorde hadden opgesteld, wachtte Kleine Toemal niet langer. Als een eekhoorntje zo vlug gleed hij uit de boom en verdween in het struikgewas. Zo wist hij de voorhoede van de troep te bereiken. De mannen schonken geen aandacht aan hem en zo genoot Kleine Toemal volop van de grote jacht, die intussen al begonnen was.

Vier volle dagen gingen er mee heen, voor men weer 'n spoor van de grote kudde gevonden had. Maar toen ging het dan ook gebeuren! Machua Appa had het opperbevel over de hele troep drijvers. Honderden mannen gingen te voet; eveneens honderden anderen zaten op hun hoge olifanten. Van achter één zo'n grote vliervoeter luisterde Kleine Toemal naar de bevelen van Machua Appa.

En zo verspreidden de mannen zich. De lopers trokken vooruit en vormden 'n grote kring van duizenden meters omvang. Daar achter kwamen de kornaks op hun olifanten. Toen de verse sporen van de weggetrokken kudde er op wezen, dat ze dicht in de buurt waren, gaf Machua Appa bevel, de vuren aan te steken. In razend tempo begonnen de lopers brandstapels te bouwen, op enkele meters afstand. De een na de ander werd aangestoken, maar toch zo, dat de kudde olifanten — die men nog niet gezien had, zich in het midden moest bevinden. Kleine Toemal genoot van dit schouwspel. Maar och, wat 'n ramp zou juist deze kring van brandende takkebossen al heel gauw voor de argeloze jongen worden. „Arrré! Arrréé dan, stom varken!" bitste daar, dicht achter Kleine Toemai, de schelle stem van Singha.

Met een ruk verborg Kleine Toemal zich. Toen keek hij om.

Wat hij daar zag, deed zijn hart bonzen van felle drift!

Wat ziet Toemal daar? Waarom wordt hij zo vreselijk boos, dat hij niet meer weet wat hij doet? Dat horen jullie de volgende week — tot zolang dus moet je je nieuwsgierigheid nog bedwingen!

HOBBIES EN HOBBYTJES VAN DONALD DUCK

DE RAADSELKIST

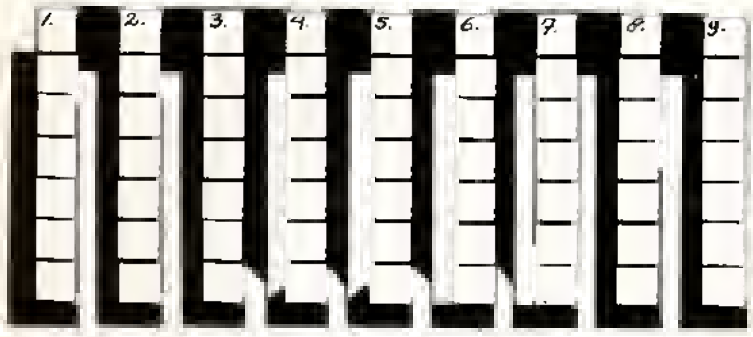

1. Van boven naar beneden: 1. onderdeel van een kachel; 2. vrucht; 3. lekkernij, hoofdzakelijk uit cacao bestaande; 4. kleine ezel; 5. lopen om het snelst; 6. grote roofvogel; 7. zeer klein dorpje; 8. brief; 9. zwervend herdersvolk. Heb je alle goede woorden ingevuld, dan lees je in de bovenste hokjes van links naar rechts de naam van een voertuig, waarin je vast wel eens graag zou willen zitten.

2. Bekijk deze plaatjes eens goed en probeer dan de vragen die er bij horen te beantwoorden. 1. Wanneer doet een konijn zo? 2. Wat is op dit plaatje de lijzijde van de stoomboot? 3. Wie of wat is dit? Leeft hij in koude of warme zeeën? 4. Hoe heten deze vogels en welke twee kunnen vliegen?

3. Op een heuvel stond een kasteel met zeven verdiepingen. Op iedere verdieping waren zeven kamers, in elk van de zeven kamers stonden zeven ledikanten, terwijl er op elk bed zeven wollen dekens lagen. Onder die zeven dekens lagen in ieder bed zeven prinsen te slapen. Hoeveel paar schoenen zouden deze prinsen nodig hebben?

OPLOSSINGEN RAADSELKIST No 48

1. Van boven naar beneden: 1. Dajak; 2. akker; 3. Greet. Van links naar rechts: 4. bakkerij; 5. kamelen.
2. Europa, Afrika, Azië, Amerika.
4. Parel, gort, parelgort. Lood, gleter, loodgleter.

DRIE VRAGEN (ANTW.)

1. Zeven billioen. 2. Een nachtmerrie is een nare, benauwde droom. 3. Een signalement is de beschrijving van een bepaald persoon.

EEN KASTJE VAN LUCIFERSDOOSJES

Negen lege lucifersdoosjes, die alle even groot moeten zijn, heb je nodig om dit leuke kastje, waarin je allerlei kleine spulletjes kunt opbergen, te maken. Je begint door

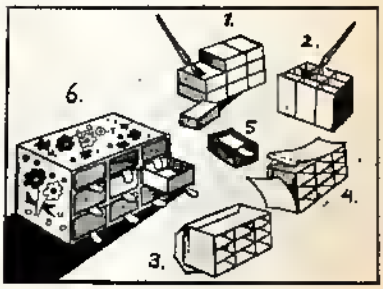

met een tube lijm, die je uitstrijkt met een gewoon kwastje, de doosjes op elkaar te lijmen (tekening 1). Terwijl je wacht op het drogen van de lijm, ga je van gebloemd papier of van mooi glanzend sitspapier, de strookjes knippen, die je straks, als de doosjes stevig aan elkaar zitten, met gewone lijm om het kastje moet plakken. Hoe je dat doet, laten de tekeningen 3 en 4 duidelijk zien. Als je het strookje papier tegen de achterkant van het kastje plakt, moet je de schuifjes natuurlijk eerst uit het kastje halen (tekening 2). Ben je met dit alles klaar, dan knip je van het papier, dat je ook om het kastje geplakt hebt, kleine lipjes, die je onder aan de schuifjes bevestigt, zoals je op tekening 5 kunt zien. Tekening 6 toont het kastje dat klaar is.

WIE HET HARDST KAN SCHREEUWEN!!

Vele kleinere plaatsjes in Engeland, Wales en Schotland hebben nog een stadsomroeper. Het lawaai van het moderne verkeer maakt echter, dat ze heel hard moeten schreeuwen, wil hun aankondiging gehoord worden door de burgerij. Misschien is het wel daarom dat men gedurende de laatste jaren een wedstrijd houdt om het stadsomroepers-kampioenschap. Wie het hardst kan schreeuwen wordt nummer één. Van de 26 aan deze wedstrijd deelnemende omroepers werd de stadsomroeper van Hastings in Sussex dit jaar kampioen. Zijn zoontje, de 11-jarige Bennie, die later ook graag stadsomroeper wil worden, is er nu niet weinig trots op, dat hij zijn „kampioen"-vader al bijna kan overschreeuwen!

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet" weekblad voor Moeder en Kind, Adres Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1,95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1,95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2,45 per kwartaal. *Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". . Alle rechten voorbehouden.*

Vervolg v. blz. 10

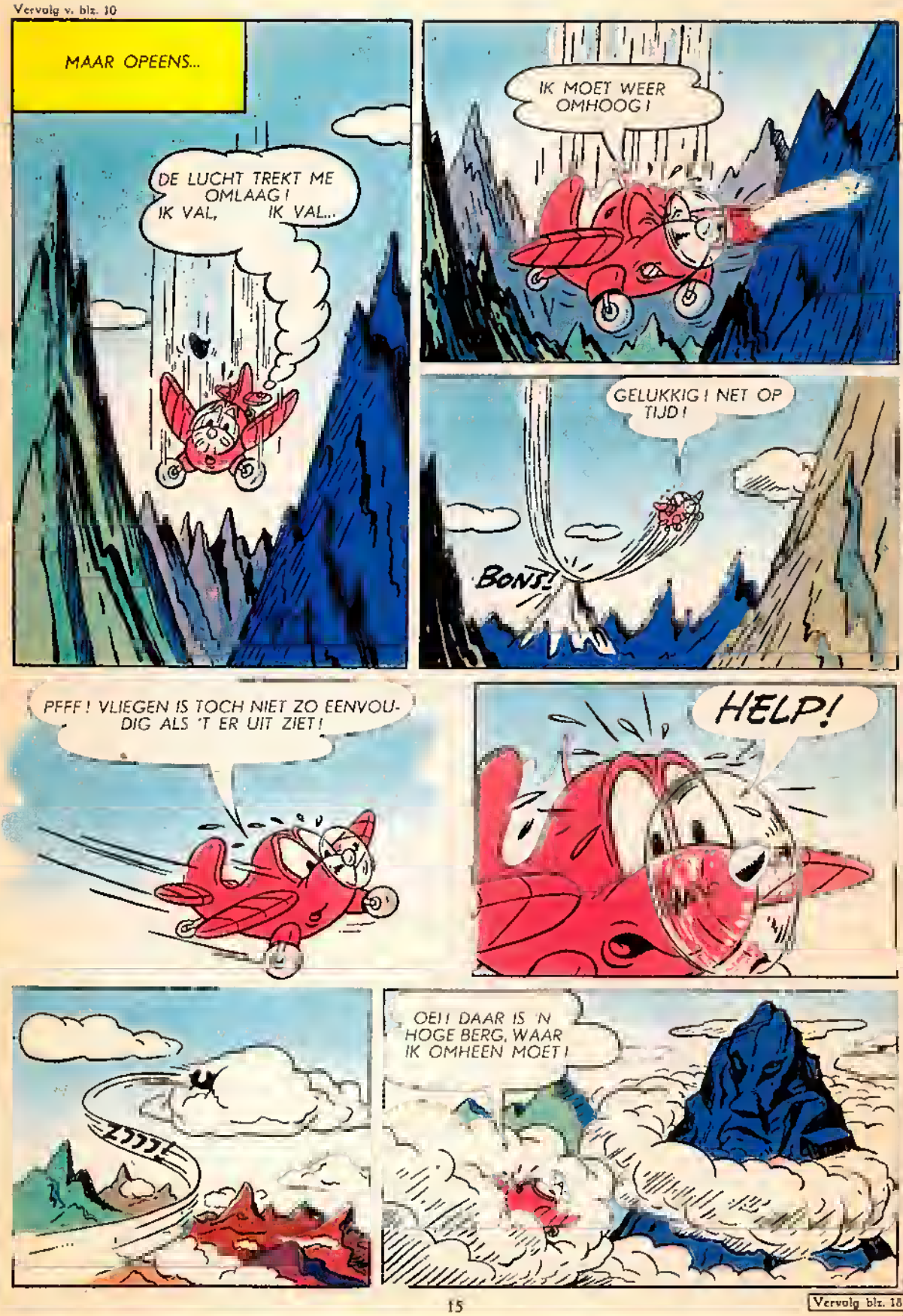

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

Vervolg bls. 20

Vervolg v. blz. 15

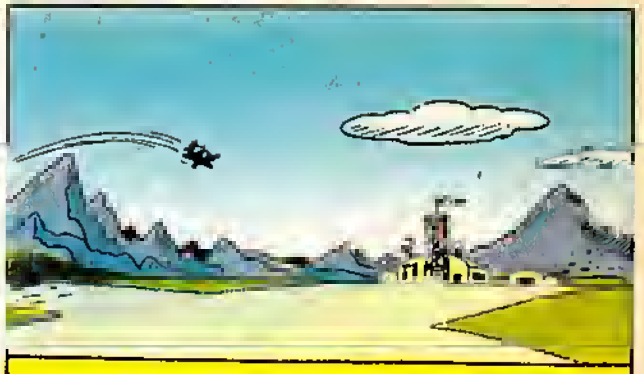

EN JA, NIET LANG DAARNA ZIET PEDRO HET VLIEGVELD VAN DE HOOFDSTAD AL LIGGEN EN DE ZAK MET POST HANGT AL KLAAR!

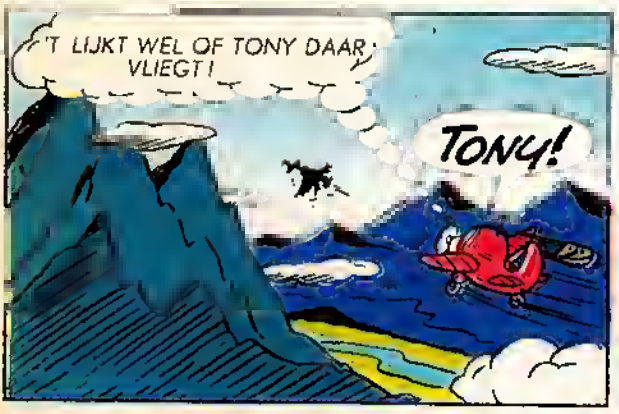

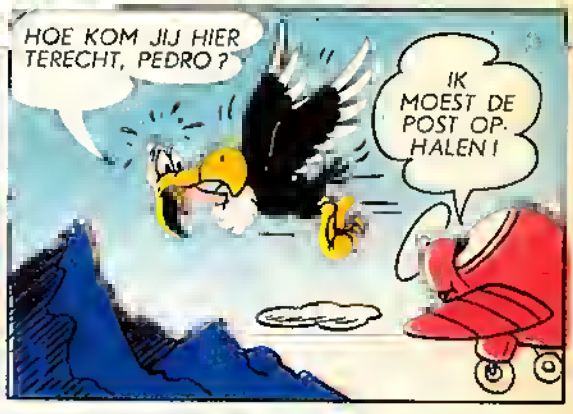

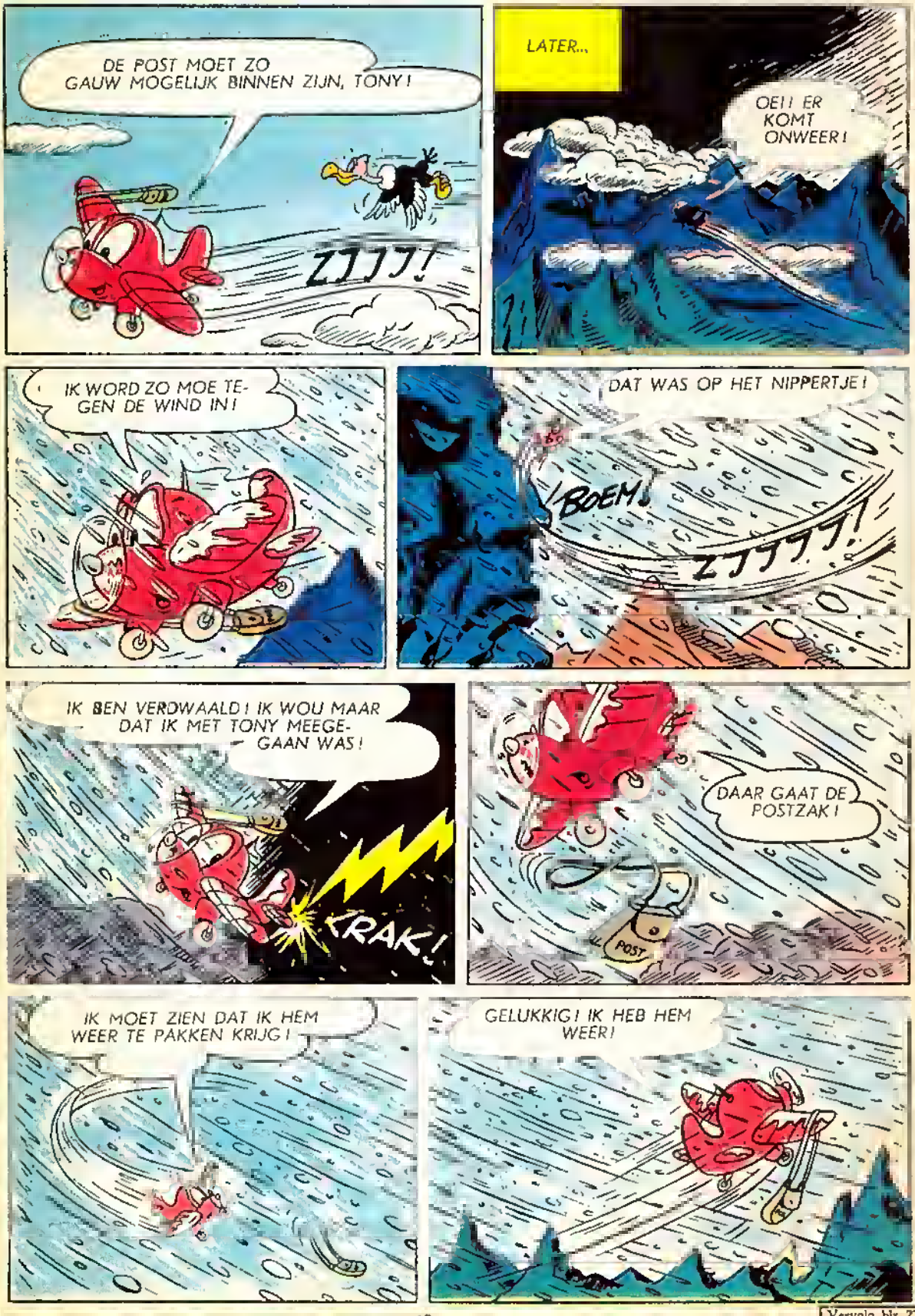

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

ALS JE MET DIT WERK KLAAR BENT MAG JE VOORGOED BIJ MIJ KOMEN!
FIJN!
IK WEET WAT! IK MAAK JULLIE TWEE, PINOCCHIO EN KLEINE WOLF, MIJN HULPGEWETENS! NU MOETEN JULLIE DIT DOEN. PSSST!... PSSST!...
LATER
WANNEER JE HAAST MAAKT, KUN JE HAAR INHALEN. IK GELOOF DAT 'T ROODKAPJE WAS.
BEDANKT VOOR DE TIP KLEINE WOLF!
HALLO, MEISJE! IK BEN JE LIEVE PETEMOEI!
OOOH! WAT HEEFT U 'N GROTE OGEN! PETEMOEI!
KIJK LIEVER NAAR MIJN GROTE TANDEN! DAAR KAN IK JE MEE OPETEN!
KRRAK! KRRAK!
AU! AU! IK HEB TWEE TANDEN GEBROKEN EN MIJN MOND ZIT VOL SPLINTERS!
Oooo!
HA! HA! HIJ WIST NIET DAT JIJ VAN HOUT GEMAAKT BENT PINOCCHIO!
EN DAN NOG WEL VAN ZULK HARD HOUT!
MISSCHIEN WORDT VADER NU EINDELIJK BRAAF!

Vervolg v. blz. 19

Vervolg blz. 24

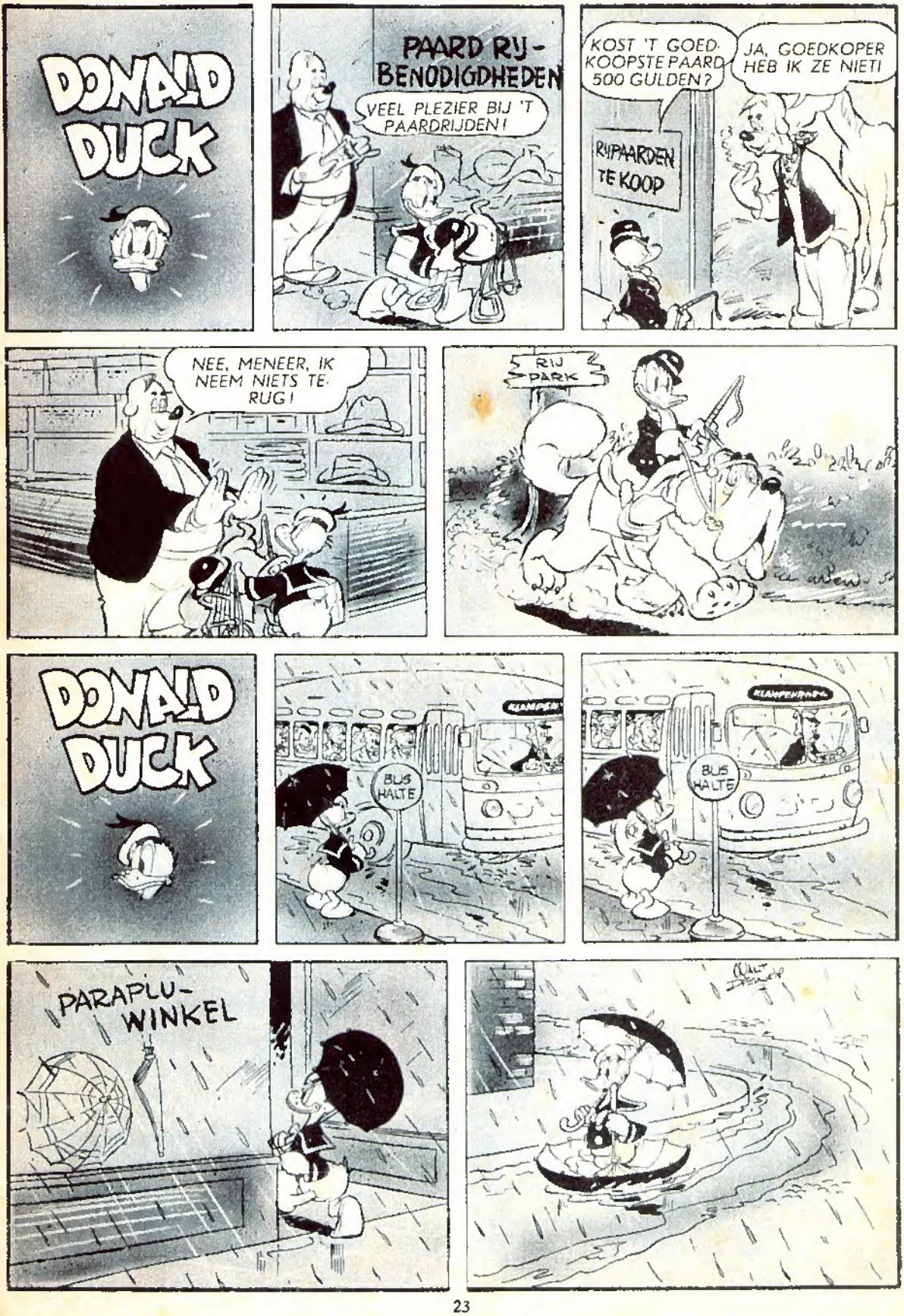
DONALD DUCK
PAARD RIJ-BENODIGDHEDEN
VEEL PLEZIER BIJ 'T PAARDRIJDEN!
KOST 'T GOED-KOOPSTE PAARD 500 GULDEN?
JA, GOEDKOPER HEB IK ZE NIET!
RIJPAARDEN TE KOOP
NEE, MENEER, IK NEEM NIETS TE-RUG!
RIJ PARK
DONALD DUCK
BUS HALTE
BUS HALTE
PARAPLU-WINKEL
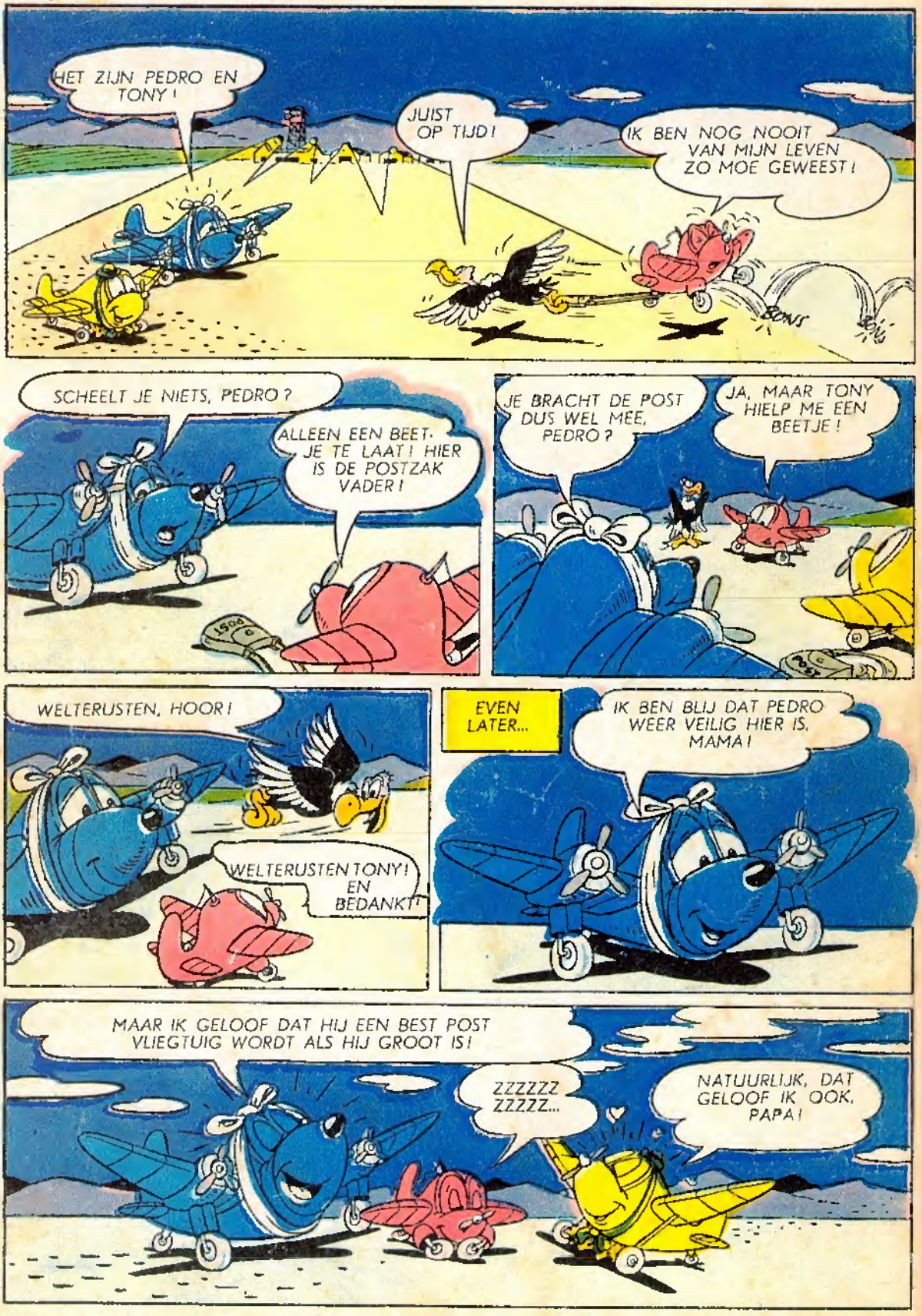
Vervolg v. blz. 22